

Dz.U.UE.L.2014.227.1

2018.01.01

zm.

Dz.U.UE.L.2019.19.5

art. 1

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 807/2014

z dnia 11 marca 2014 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i wprowadzające przepisy przejściowe

(Dz.U.UE L z dnia 31 lipca 2014 r.)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005, w szczególności jego art. 2 ust. 3, art. 14 ust. 5, art. 16 ust. 5, art. 19 ust. 8, art. 22 ust. 3, art. 28 ust. 10 i 11, art. 29 ust. 6, art. 30 ust. 8, art. 33 ust. 4, art. 34 ust. 5, art. 35 ust. 10, art. 36 ust. 5, art. 45 ust. 6, art. 47 ust. 6 i art. 89,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (UE) nr 1305/2013 ustanawia ogólne przepisy regulujące wsparcie Unii dla rozwoju obszarów wiejskich, finansowane z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich ("EFRROW"), i uzupełnia wspólne przepisy w zakresie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych ustanowione w części drugiej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013. Należy ustanowić przepisy uzupełniające.

(2) Państwa członkowskie powinny ustanowić i stosować szczególne warunki dostępu do wsparcia dla młodych rolników, jeżeli nie rozpoczynają oni działalności w gospodarstwie rolnym jako jedyni kierujący tym gospodarstwem rolnym. Aby zapewnić równe traktowanie beneficjentów niezależnie od formy prawnej, w jakiej postanawiają rozpocząć działalność w gospodarstwie rolnym, należy przewidzieć, że warunki, zgodnie z którymi osoba prawna lub inna forma partnerstwa może być uznana za "młodego rolnika", powinny być równoważne do warunków odnoszących się do osób fizycznych. Należy przewidzieć odpowiednio długi okres karencji, aby umożliwić młodym rolnikom nabycie umiejętności zawodowych.

(3) W celu zapewnienia, by systemy wymian i wizyty w gospodarstwach i lasach wspierane przez EFRROW były jasno zdefiniowane i wyraźnie się odróżniały od podobnych działań w ramach innych systemów unijnych, i biorąc jednocześnie pod uwagę różnorodność sytuacji krajowych, państwa członkowskie powinny określić czas trwania i zakres takich systemów wymian i wizyt w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich. Zakres ten powinien koncentrować się na niektórych obszarach, ściśle związanych z realizacją priorytetów Unii w zakresie rozwoju obszarów wiejskich.

(4) Należy ustanowić zasady określające charakterystykę grup producentów i rodzajów działań, które mogą otrzymywać wsparcie w ramach aspektu promocyjnego systemów zapewniania jakości, ustalając warunki służące zapobieganiu zakłóceniom konkurencji i zapobieganiu dyskryminacji niektórych produktów oraz służące wykluczeniu komercyjnych znaków towarowych ze wsparcia.

(5) Plany biznesowe, o których mowa w art. 19 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, powinny zapewnić elementy wystarczające do oceny, czy cele wybranego działania zostały osiągnięte. Aby zapewnić równe traktowanie beneficjentów w całej Unii oraz ułatwić monitorowanie, kryterium stosowanym do określania progów, o których mowa w art. 19 ust. 4 tego rozporządzenia, powinien być potencjał produkcyjny gospodarstwa rolnego.

(6) Należy ustanowić minimalne wymagania w zakresie ochrony środowiska, które trzeba spełniać przy zalesianiu użytków rolnych, zapewniając, by nie wystąpiło żadne niewłaściwe zalesianie wrażliwych siedlisk, w tym obszarów cennych przyrodniczo na obszarach wiejskich, oraz by uwzględniano potrzebę odporności na zmiany klimatu. Na obszarach sieci Natura 2000 zalesianie powinno być zgodne z celami w zakresie zarządzania danymi obszarami. Należy zwrócić szczególną uwagę na konkretne potrzeby określonych obszarów w zakresie środowiska, takie jak zapobieganie erozji gleby. Należy ustanowić bardziej rygorystyczne przepisy dotyczące działań w zakresie zalesiania, które przyczyniają się do powstania większych lasów, aby uwzględnić wpływ skali tych działań na ekosystemy oraz zapewnić ich zgodność z celami strategii dotyczącej zielonej infrastruktury oraz strategii leśnej UE.

(7) Warunki mające zastosowanie do zobowiązań dotyczących ekstensywnego utrzymywania zwierząt gospodarskich, utrzymywania lokalnych ras zagrożonych wyginięciem oraz ochrony genetycznych zasobów roślinnych zagrożonych erozją genetyczną powinny gwarantować, że zobowiązania są określone zgodnie z priorytetami Unii w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, a w szczególności z potrzebą zapewnienia ochrony krajobrazu i elementów krajobrazu, zasobów naturalnych (takich jak woda), gleby i różnorodności genetycznej.

(8) Należy określić działania, które mogą kwalifikować się do wsparcia na rzecz ochrony, zrównoważonego wykorzystania i rozwoju zasobów genetycznych w rolnictwie oraz ochrony i wspierania zasobów genetycznych lasów.

(9) Aby wykluczyć podwójne finansowanie praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska oraz praktyk równoważnych, o których mowa w art. 43 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013, unikać zakłóceń konkurencji wśród rolników oraz zapewnić należyte zarządzanie finansami w odniesieniu do środków z EFFROW, należy przewidzieć, że dodatkowe koszty i dochody utracone w wyniku takich praktyk są odliczane od odpowiednich płatności.

(10) Należy określić obszary, w których powzięto zobowiązania dotyczące dobrostanu zwierząt w celu zapewnienia bardziej rygorystycznych norm w zakresie metod produkcji. Co za tym idzie, należy unikać sytuacji, w których te zobowiązania dotyczące dobrostanu zwierząt pokrywają się ze standardowymi praktykami gospodarki rolnej, w szczególności w odniesieniu do szczepień zapobiegających chorobom.

(11) Należy określić krótkie łańcuchy dostaw i rynki lokalne, w stosunku do których można przyznawać pomoc. Aby umożliwić jasne rozróżnienie między nimi, kryterium definiującym krótkie łańcuchy dostaw powinna być liczba pośredników, zaś kryterium definiującym rynki lokalne powinna być odległość w kilometrach od gospodarstwa, z

uwzględnieniem szczególnych cech danego obszaru geograficznego, chyba że przedstawiono przekonujące kryterium alternatywne. Współpraca między małymi podmiotami powinna się zdecydowanie koncentrować na przezwyciężaniu ogólnych utrudnień spowodowanych fragmentacją obszarów wiejskich. W związku z tym powinna ona być ograniczona do mikroprzedsiębiorstw i osób fizycznych, które zakładają mikroprzedsiębiorstwo w chwili złożenia wniosku o wsparcie. W celu zapewnienia spójnego podejścia do wdrażania środka dotyczącego współpracy, w jego ramach należy wspierać wyłącznie promocję działań związanych z krótkimi łańcuchami dostaw i rynkami lokalnymi.

(12) Aby zapewnić, by wkłady finansowe w odniesieniu do odsetek od pożyczek komercyjnych zaciągniętych przez fundusze wspólnego inwestowania, o których mowa w art. 38 ust. 3 lit. b) i art. 39 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, były utrzymywane na właściwym poziomie, okres zaciągania tych pożyczek komercyjnych powinien wynosić od minimalnie jednego roku do maksymalnie pięciu lat.

(13) W celu zapewnienia efektywnego wykorzystania środków EFRROW niektóre rodzaje wydatków związanych z umowami leasingowymi, takie jak marża leasingodawcy, koszty refinansowania, koszty ogólne i koszty ubezpieczenia, powinny być wykluczone ze wsparcia. W celu uwzględnienia różnych warunków finansowych i warunków rozwoju sektora rolnego w państwach członkowskich, przy jednoczesnym zapewnieniu należytego zarządzania finansami ze środków EFRROW, należy zobowiązać państwa członkowskie do określenia w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich warunków, na jakich używany sprzęt może kwalifikować się do wsparcia. Zgodnie z priorytetami Unii w zakresie rozwoju obszarów wiejskich jedynie inwestycje w energię odnawialną o wysokiej efektywności energetycznej i środowiskowej powinny otrzymywać wsparcie w ramach EFRROW. W tym celu państwa członkowskie powinny ustanowić minimalne kryteria dotyczące efektywności energetycznej. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by bioenergia spełniała stosowne kryteria dotyczące zrównoważonego rozwoju. Państwa członkowskie powinny także wspierać przejście od biopaliw pierwszej generacji do biopaliw drugiej generacji oraz zachęcać do większej produkcji zaawansowanych biopaliw, które przyczyniają się do mniejszych emisji gazów cieplarnianych, niosą za sobą niewielkie ryzyko pośredniej zmiany użytkowania gruntów i nie stanowią bezpośredniej konkurencji o grunty rolne dla rynków żywnościowych i paszowych.

(14) Należy ustanowić warunki mające zastosowanie do przekształcania lub dostosowania zobowiązań w ramach środków przewidzianych w art. 28, 29, 33 i 34 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz określić sytuacje, w których nie wymaga się zwrotu pomocy. Należy zapewnić, by przekształcanie lub dostosowanie zobowiązań było możliwe jedynie wówczas, gdy cele środowiskowe danego zobowiązania są zabezpieczone lub wzmocnione.

(15) Należy przyjąć przepisy dotyczące przejścia od wsparcia rozwoju obszarów wiejskich na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 lub - w przypadku Chorwacji - rozporządzenia Rady (WE) nr 1085/2006, do wsparcia na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013. Biorąc pod uwagę fakt, że część przepisów przejściowych odnoszących się do rozwoju obszarów wiejskich została już wprowadzona rozporządzeniem (UE) nr 1310/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić warunki, na jakich wydatki odnoszące się do środków, o których mowa w art. 52 i 63 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005, stają się kwalifikowalne zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013. W niniejszym rozporządzeniu należy również dostosować daty składania ocen *ex post* programów i ich streszczeń, aby uwzględnić przepisy przejściowe dotyczące realizacji w 2014 r. programów z okresu programowania 2007-2013, wprowadzone art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1310/2013.

(16) Ze względu na fakt, że rozporządzenie (UE) nr 1305/2013 zastępuje rozporządzenie (WE) nr 1698/2005, należy uchylić przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ustanowione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1974/2006. Rozporządzenie (WE) nr 1974/2006 należy zatem uchylić.

(17) Ze względu na fakt, że w momencie publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* okres programowania 2014-2020 już się rozpocznie, należy jak najbardziej ograniczyć opóźnienie jego wejścia w życie. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania i obowiązywać od pierwszego dnia okresu programowania 2014-2020, tj. od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia:

- 1) przepisy uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 1305/2013 w odniesieniu do:
 - a) młodych rolników;
 - b) systemów wymian i wizyt w gospodarstwach i lasach;
 - c) systemów jakości - działań promocyjnych;
 - d) rozwoju gospodarstw rolnych i działalności gospodarczej;
 - e) zalesiania i tworzenia terenów zalesionych;
 - f) działań rolno-środowiskowo-klimatycznych;
 - g) ochrony zasobów genetycznych w rolnictwie i w leśnictwie;
 - h) unikania podwójnego finansowania;
 - i) dobrostanu zwierząt;
 - j) współpracy;
 - k) pożyczek komercyjnych udzielanych funduszom wspólnego inwestowania;
 - l) inwestycji;
 - m) przekształcenia lub dostosowania zobowiązań;
 - n) przedłużonych lub nowych zobowiązań;
- 2) szczegółowe przepisy przejściowe ustanawiające warunki, na jakich wsparcie zatwierdzone przez Komisję na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub - w przypadku Chorwacji - na mocy rozporządzenia (WE) nr 1085/2006, może zostać włączone do wsparcia przewidzianego w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013, włącznie z pomocą techniczną w przypadku Chorwacji.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY UZUPEŁNIAJĄCE ZASADY DOTYCZĄCE ŚRODKÓW ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

Artykuł 2

Młody rolnik

1. Warunki dostępu do wsparcia dla młodego rolnika, w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. n) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, który po raz pierwszy rozpoczyna działalność w gospodarstwie rolnym jako kierujący tym gospodarstwem rolnym wspólnie z innymi rolnikami, są równoważne z warunkami, które musi spełnić młody rolnik po raz pierwszy rozpoczynający działalność jako kierujący tym gospodarstwem samodzielnie. We wszystkich przypadkach młodzi rolnicy sprawują kontrolę nad gospodarstwem, jak określono w przepisach obowiązujących w danym państwie członkowskim.

2. Jeżeli wniosek o wsparcie dotyczy gospodarstwa rolnego, którego właścicielem jest osoba prawna, młody rolnik w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. n) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 sprawuje kontrolę nad tą osobą prawną, jak określono w przepisach obowiązujących w danym państwie członkowskim. W przypadku gdy kilka osób fizycznych, w tym osoby, które nie są młodymi rolnikami, uczestniczy w kapitale osoby prawnej lub w zarządzaniu nią, młody rolnik jest zdolny do sprawowania takiej kontroli samodzielnie albo wspólnie z innymi rolnikami.

W przypadku gdy osoba prawna jest samodzielnie lub wspólnie kontrolowana przez inną osobę prawną, wymogi określone w akapicie pierwszym stosuje się do każdej osoby fizycznej sprawującej kontrolę nad taką inną osobą prawną.

3. Beneficjentowi można przyznać okres karencji nieprzekraczający 36 miesięcy od daty wydania indywidualnej decyzji o przyznaniu wsparcia, aby umożliwić mu spełnienie warunków związanych z nabyciem umiejętności zawodowych określonych w programie rozwoju obszarów wiejskich.

Artykuł 3

System wymian i wizyty w gospodarstwach i lasach

Państwa członkowskie określają w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich czas trwania i zakres krótkoterminowych systemów wymian i wizyt w gospodarstwach i lasach, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013. Takie systemy i wizyty odnoszą się w szczególności do metod lub technologii zrównoważonego rolnictwa i leśnictwa, dywersyfikacji działalności gospodarstw, gospodarstw rolnych uczestniczących w krótkich łańcuchach dostaw, rozwoju nowych możliwości biznesowych i nowych technologii, a także poprawy odporności lasów.

Artykuł 4

Systemy jakości - działalność promocyjna

1. Grupy producentów otrzymujących wsparcie na mocy art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 stanowią jednostki - bez względu na ich formę prawną - skupiające podmioty uczestniczące w systemie zapewniania jakości produktów rolnych, bawełny lub środków spożywczych, o których mowa w art. 16 ust. 1 tego rozporządzenia, dla określonego produktu objętego jednym z tych systemów.

2. Rodzaje działań kwalifikujących się do wsparcia zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 mają następujące właściwości:

- a) są zaprojektowane w sposób zachęcający konsumentów do zakupu produktów objętych systemem zapewniania jakości produktów rolnych, bawełny i środków spożywczych, o którym mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, przy czym uczestnictwo w tym systemie podlega wsparciu z programu rozwoju obszarów wiejskich; oraz
- b) koncentrują się na szczególnych cechach lub korzyściach danych produktów, w szczególności na ich jakości, szczególnych metodach produkcji, wysokich normach w zakresie dobrostanu zwierząt i poszanowania środowiska, związanych z danym

systemem jakości.

3. W ramach kwalifikowalnych działań nie zachęca się konsumentów do zakupu produktu ze względu na jego pochodzenie, z wyjątkiem produktów objętych systemami jakości wprowadzonymi w tytule II rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012, w rozdziale III rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008, w rozdziale III rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 i w części II tytuł II rozdział I sekcja 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wina. Zezwala się na wskazanie pochodzenia produktu, pod warunkiem że oznaczenie pochodzenia ma drugorzędne znaczenie w stosunku do głównego przesłania.

4. Nie przyznaje się wsparcia na podstawie art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 działaniom informacyjnym i promocyjnym dotyczącym komercyjnych znaków towarowych.

Artykuł 5

Rozwój gospodarstw rolnych i działalności gospodarczej

1. Plan biznesowy, o którym mowa w art. 19 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, zawiera przynajmniej:

- a) w przypadku pomocy na rozpoczęcie działalności dla młodych rolników:
 - (i) opis sytuacji wyjściowej gospodarstwa rolnego;
 - (ii) cele pośrednie i końcowe dotyczące rozwoju działalności gospodarstwa rolnego;
 - (iii) szczegóły działań koniecznych do rozwoju działalności gospodarstwa rolnego, takich jak inwestycje, szkolenia, doradztwo, w tym szczegóły dotyczące zrównoważenia środowiskowego i efektywnej gospodarki zasobami;
- b) w przypadku pomocy na rozpoczęcie działalności pozarolniczej na obszarach wiejskich:
 - (i) opis wyjściowej sytuacji ekonomicznej osoby, mikroprzedsiębiorstwa lub małego przedsiębiorstwa, które złożyły wniosek o wsparcie;
 - (ii) cele pośrednie i końcowe dotyczące rozwoju nowej działalności osoby, gospodarstwa rolnego, mikroprzedsiębiorstwa lub małego przedsiębiorstwa;
 - (iii) szczegóły dotyczące działań koniecznych do rozwoju działalności osoby, gospodarstwa rolnego, mikroprzedsiębiorstwa lub małego przedsiębiorstwa, np. inwestycji, szkoleń, doradztwa;
- c) w przypadku pomocy na założenie i rozwój małych gospodarstw rolnych:
 - (i) opis sytuacji wyjściowej gospodarstwa rolnego; oraz
 - (ii) szczegóły działań mogących przyczynić się do osiągnięcia rentowności, takich jak inwestycje, szkolenia, współpraca, w tym szczegóły dotyczące zrównoważenia środowiskowego i efektywnej gospodarki zasobami.

2. Państwa członkowskie określają progi, o których mowa w art. 19 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, w zakresie potencjału produkcyjnego gospodarstwa rolnego - mierzonego standardową produkcją zdefiniowaną w art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1242/2008 - lub w równoważnych wartościach.

Artykuł 6

Zalesianie i tworzenie terenów zalesionych

W odniesieniu do środka dotyczącego zalesiania i tworzenia terenów zalesionych, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, stosuje się następujące minimalne wymagania w zakresie ochrony środowiska:

- a) przy wyborze sadzonych gatunków, obszarów i stosowanych metod unika się niewłaściwego zalesiania wrażliwych siedlisk, takich jak torfowiska i tereny podmokłe,

oraz negatywnego wpływu na obszary o wysokiej wartości ekologicznej, w tym obszary cenne przyrodniczo na obszarach wiejskich. Na obszarach wyznaczonych w ramach programu Natura 2000 zgodnie z dyrektywą Rady 92/43/EWG i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE zezwala się wyłącznie na zalesianie zgodne z celami w zakresie zarządzania danymi obszarami oraz uzgodnione z organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za wdrażanie programu Natura 2000;

- b) przy wyborze gatunków, odmian, ekotypów i pochodzenia drzew uwzględnia się potrzebę zapewnienia odporności na zmianę klimatu i klęski żywiołowe, jak również biotyczny, pedologiczny i hydrologiczny stan danego obszaru oraz potencjalny inwazyjny charakter danych gatunków w warunkach lokalnych, określony przez państwa członkowskie. Beneficjent jest zobowiązany do ochrony lasu i opieki nad nim co najmniej w okresie, w którym wypłacana jest premia z tytułu utraconych dochodów z działalności rolniczej oraz premia na utrzymanie. Obejmuje to, w stosownych przypadkach, pielęgnowanie, przerzedzanie lub wypas w celu dalszego rozwoju lasu oraz regulowanie konkurencji ze strony roślinności zielnej i zapobieganie powstawaniu podszycia niosącego zagrożenie pożarowe. W przypadku gatunków szybko rosnących państwa członkowskie określają minimalne i maksymalne odstępy czasowe przed ścinką drzew. Minimalny okres wynosi nie mniej niż 8 lat, a maksymalny okres nie przekracza 20 lat;
- c) w przypadkach, gdy ze względu na trudne warunki środowiskowe lub klimatyczne, w tym degradację środowiska, nie można oczekiwać, że sadzenie wieloletnich gatunków drzewiastych doprowadzi do utworzenia pokrywy leśnej zgodnie z definicją zawartą w obowiązującym ustawodawstwie krajowym, państwo członkowskie może zezwolić beneficjentowi na utworzenie i utrzymywanie innej zadrzewionej powierzchni. Beneficjent zapewnia ten sam poziom opieki i ochrony, jaki ma zastosowanie do lasów;
- d) w przypadku działań w zakresie zalesiania, prowadzących do utworzenia lasów o wielkości powyżej określonego progu wyznaczonego przez państwa członkowskie, działania te powinny składać się z:
 - (i) sadzenia wyłącznie gatunków dostosowanych pod względem ekologicznym lub gatunków odpornych na zmianę klimatu na danym obszarze biogeograficznym, co do których nie stwierdzono w ramach oceny skutków, aby miały zagrażać różnorodności biologicznej oraz usługom ekosystemowym czy też mieć negatywny wpływ na zdrowie ludzi;
 - (ii) mieszanki gatunków drzew, która obejmuje:
 - przynajmniej 10 % drzew liściastych na obszar lub
 - minimalnie trzy gatunki lub odmiany drzew, z których najrzadsze pokrywają przynajmniej 10 % obszaru.

Artykuł 7

Działanie rolno-środowiskowo-klimatyczne

1. Zobowiązania w ramach działania rolno-środowiskowo-klimatycznego, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, dotyczące ekstensywnego utrzymywania zwierząt gospodarskich spełniają przynajmniej następujące warunki:

- a) cała powierzchnia wypasana danego gospodarstwa jest zarządzana i utrzymywana w sposób zapewniający unikanie nadmiernego i niedostatecznego wypasania;
- b) obsadę zwierząt określa się, uwzględniając wszystkie wypasane zwierzęta gospodarskie utrzymywane w gospodarstwie lub - w przypadku zobowiązania do ograniczenia wymywania substancji użyźniających - wszystkie zwierzęta utrzymywane w gospodarstwie istotne z punktu widzenia danego zobowiązania.

2. Zobowiązania w ramach działania rolno-środowiskowo-klimatycznego, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, dotyczące utrzymywania lokalnych ras

zagrożonych wyginięciem lub ochrony zasobów genetycznych roślin zagrożonych erozją genetyczną obejmują:

- a) utrzymywanie zwierząt gospodarskich lokalnych ras, genetycznie dostosowanych do jednego lub kilku tradycyjnych systemów produkcji i środowisk w danym kraju i zagrożonych wyginięciem; lub
- b) ochronę zasobów genetycznych roślin naturalnie dostosowanych do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną.

Do wsparcia kwalifikują się następujące gatunki zwierząt gospodarskich:

- a) bydło;
- b) owce;
- c) kozy;
- d) koniowate;
- e) trzoda chlewna;
- f) ptaki.

3. Lokalne rasy uważa się za zagrożone wyginięciem, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) na poziomie krajowym określona jest liczba samic hodowlanych;
- b) liczba ta oraz status "zagrożone" wymienionych ras są potwierdzone przez odpowiednio uznaną jednostkę naukową;
- c) odpowiednio uznaną jednostką techniczną prowadzi księgę hodowlaną dla danej rasy;
- d) dane jednostki dysponują odpowiednimi umiejętnościami i wiedzą w zakresie identyfikacji zagrożonych ras. Informacje dotyczące spełnienia tych warunków ujmowane są w programie rozwoju obszarów wiejskich.

4. Zasoby genetyczne roślin uznaje się za zagrożone erozją genetyczną, pod warunkiem że w programie rozwoju obszarów wiejskich zawarto wystarczające dowody na erozję genetyczną oparte na naukowych wynikach i wskaźnikach dotyczących zmniejszenia liczby rodzimych/prymitywnych odmian lokalnych, zróżnicowania ich populacji i - w stosownych przypadkach - zmian w najczęściej występujących praktykach rolniczych na poziomie lokalnym.

5. Działania objęte zobowiązaniami rolno-środowiskowo-oklimatycznymi, o których mowa w ust. 1-4 niniejszego artykułu, nie kwalifikują się do wsparcia na mocy art. 28 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

Artykuł 8

Ochrona zasobów genetycznych w rolnictwie i w leśnictwie

1. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

- a) "ochrona *in situ*" w rolnictwie oznacza ochronę materiału genetycznego w ekosystemach i w siedliskach naturalnych, a także zachowanie oraz odtwarzanie żyjących populacji gatunków lub ras dziczyńskich w ich naturalnym otoczeniu oraz - w przypadku ras udomowionych lub gatunków roślin uprawnych - w środowisku gospodarstwa rolnego, w którym wykształciły one swoje cechy wyróżniające;
- b) "ochrona *in situ*" w leśnictwie oznacza ochronę materiału genetycznego w ekosystemach i w siedliskach naturalnych, a także zachowanie oraz odtwarzanie żyjących populacji gatunków w ich naturalnym otoczeniu;
- c) "ochrona w gospodarstwie rolnym lub leśnym" oznacza ochronę *in situ* i rozwój na poziomie gospodarstwa rolnego lub leśnego;
- d) "ochrona *ex situ*" oznacza ochronę materiału genetycznego na potrzeby rolnictwa lub leśnictwa poza jego siedliskiem naturalnym;
- e) "zbiór *ex situ*" oznacza zbieranie materiału genetycznego na potrzeby rolnictwa lub leśnictwa poza jego siedliskiem naturalnym.

2. Operacje dotyczące ochrony zasobów genetycznych w rolnictwie i leśnictwie

kwalifikujące się do wsparcia zgodnie z art. 28 ust. 9 i art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 obejmują:

- a) działania ukierunkowane: działania wspierające ochronę *in situ* i *ex situ*, opis, zbieranie i wykorzystanie zasobów genetycznych w rolnictwie i leśnictwie, łącznie z internetowymi wykazami zasobów genetycznych obecnie chronionych *in situ* (wraz z ochroną w gospodarstwie rolnym lub leśnym), oraz zbiorów *ex situ* i baz danych;
- b) działania wspólne: działania wspierające wymianę informacji między właściwymi organizacjami w państwach członkowskich mającą na celu ochronę, opis, zbieranie i wykorzystanie zasobów genetycznych w rolnictwie i leśnictwie w Unii;
- c) działania towarzyszące: działania informacyjne, działania w zakresie rozpowszechniania wiedzy oraz działania doradcze na rzecz organizacji pozarządowych i innych odpowiednich zainteresowanych stron, szkolenia i przygotowywanie sprawozdań technicznych.

Artykuł 9

Wykluczenie podwójnego finansowania praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska oraz praktyk równoważnych

1. Do celów wsparcia na podstawie art. 28 ust. 6, art. 29 ust. 4 i art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 przy obliczaniu takich płatności uwzględnia się jedynie dodatkowe koszty lub dochody utracone w wyniku podjętych zobowiązań, które wykraczają poza odpowiednie praktyki obowiązkowe zgodnie z art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

2. Jeżeli zobowiązanie rolno-środowiskowo-klimatyczne na podstawie art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w odniesieniu do praktyk, o których mowa w sekcji I pkt 3 i 4 oraz sekcji III pkt 7 w załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, oraz w odniesieniu do wszelkich dalszych praktyk dodanych do tego załącznika, jest zgłaszane zgodnie z przepisami art. 43 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 jako równoważne jednej lub kilku praktykom ustanowionym na podstawie art. 43 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, płatność za zobowiązanie rolno-środowiskowo-klimatyczne na podstawie art. 28 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 zmniejsza się o kwotę ryczałtową odpowiadającą części płatności z tytułu zazieleniania w danym państwie członkowskim lub regionie za każdą praktykę dotyczącą zazieleniania ustanowioną zgodnie z art. 43 ust. 12 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

Artykuł 10

Dobrostan zwierząt

Zobowiązania dotyczące dobrostanu zwierząt kwalifikujące się do wsparcia na podstawie art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 zapewniają bardziej rygorystyczne normy w zakresie metod produkcji w odniesieniu do jednej z następujących kwestii:

- a) dostarczanie wody i pożywienia oraz zapewnianie opieki zgodnie z naturalnymi potrzebami chowu zwierząt;
- b) warunki przetrzymywania, takie jak większa przestrzeń, pokrycia podłogowe, materiały wzbogacające, naturalne światło;
- c) dostęp do wybiegu;
- d) praktyki mające na celu unikanie okaleczania lub kastracji zwierząt lub, w określonych przypadkach, jeżeli okaleczenie lub kastracja zwierząt uznane zostaną za konieczne, przewidujące zastosowanie środków znieczulających, przeciwbólowych i przeciwzapalnych lub immunokastracji.

Artykuł 11

Współpraca

1. Wsparcie na rzecz utworzenia krótkich łańcuchów dostaw, o którym mowa w art. 35 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, obejmuje wyłącznie łańcuchy dostaw, w które między rolnikiem a konsumentem zaangażowany jest nie więcej niż jeden pośrednik.

2. Wsparcie na rzecz utworzenia i rozwoju rynków lokalnych, o którym mowa w art. 35 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, obejmuje rynki, w przypadku których:

a) program rozwoju obszarów wiejskich określa odległość w kilometrach w promieniu gospodarstwa, z którego pochodzi produkt, gdzie musi odbywać się jego przetwarzanie i sprzedaż konsumentowi końcowemu; lub

b) program rozwoju obszarów wiejskich podaje przekonującą definicję alternatywną.

3. Do celów działań wspieranych zgodnie z art. 35 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 mały podmiot oznacza mikroprzedsiębiorstwo zgodnie z definicją zawartą w zaleceniu Komisji 2003/361/WE lub osobę fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej w chwili złożenia wniosku o wsparcie.

4. Działalność promocyjna, o której mowa w art. 35 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, kwalifikuje się do wsparcia wyłącznie w odniesieniu do krótkich łańcuchów dostaw i rynków lokalnych spełniających specyfikacje określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 12

Pożyczki komercyjne udzielane funduszom wspólnego inwestowania

Pożyczki komercyjne udzielane funduszom wspólnego inwestowania

Jeżeli źródłem funduszy na rekompensaty finansowe wypłacane przez fundusze wspólnego inwestowania, o których mowa w art. 38, 39 i 39a rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, jest pożyczka komercyjna, to okres pożyczki wynosi od jednego roku do pięciu lat.

Artykuł 13

Inwestycje

Do celów art. 45 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, w przypadku gdy wsparcie udzielane jest w formie dotacji, stosuje się następujące zasady:

a) w przypadku leasingu pozostałe koszty związane z umową leasingową, takie jak marża leasingodawcy, koszty refinansowania odsetek, koszty ogólne i koszty ubezpieczenia, nie są zaliczane do kosztów kwalifikowalnych;

b) państwa członkowskie określają w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich warunki, na których zakup używanego sprzętu może być traktowany jako wydatki kwalifikowalne;

c) państwa członkowskie wymagają przestrzegania minimalnych norm dotyczących efektywności energetycznej wspieranych inwestycji w infrastrukturę energii odnawialnej, które zużywają lub produkują energię, w przypadku gdy takie normy istnieją na szczeblu krajowym;

d) inwestycje w instalacje, których głównym celem jest produkcja energii elektrycznej z biomasy, nie kwalifikują się do wsparcia, chyba że wykorzystywany jest minimalny odsetek energii cieplnej, który ma być określony przez państwa członkowskie;

e) państwa członkowskie ustanawiają progi maksymalnej proporcji zbóż i innych upraw roślin wysokoskrobiowych, cukrowych i oleistych wykorzystywanych do produkcji bioenergii, w tym biopaliw, dla różnych typów instalacji. Wsparcie projektów w zakresie bioenergii jest ograniczone do bioenergii, która spełnia odpowiednie kryteria

zrównoważonego rozwoju ustanowione w przepisach Unii, między innymi w art. 17 ust. 2-6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE. W tym kontekście ogólną ocenę włącza się do strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich.

Artykuł 14

Przekształcenie lub dostosowanie zobowiązań

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić na przekształcenie zobowiązania na podstawie art. 28, 29, 33 lub 34 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w inne zobowiązanie w okresie jego obowiązywania, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) przekształcenie stanowi istotną korzyść dla środowiska lub dobrostanu zwierząt;
- b) istniejące zobowiązanie jest znacząco wzmocnione;
- c) zatwierdzony program rozwoju obszarów wiejskich obejmuje zobowiązania, których to przekształcenie dotyczy.

Nowe zobowiązanie podejmowane jest na cały okres określony w odpowiednim środku, niezależnie od długości okresu, w którym pierwotne zobowiązanie było dotychczas realizowane.

2. Państwa członkowskie mogą zezwolić na dostosowanie zobowiązań na podstawie art. 28, 29, 33 i 34 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w okresie ich obowiązywania, pod warunkiem że zatwierdzony program rozwoju obszarów wiejskich przewiduje możliwość wprowadzenia takiego dostosowania i jest ono należyście uzasadnione z punktu widzenia realizacji celów pierwotnego zobowiązania.

Beneficjent wypełnia dostosowane zobowiązanie przez pozostały okres trwania pierwotnego zobowiązania.

Dostosowania takie mogą także przyjąć formę przedłużenia czasu trwania zobowiązania.

Artykuł 15

Sytuacje, w których nie wymaga się zwrotu pomocy

1. Jeżeli beneficjent zwiększa obszar gospodarstwa w okresie trwania zobowiązania będącego warunkiem przyznania wsparcia, państwa członkowskie mogą przewidzieć rozszerzenie zobowiązania, tak aby objąć nim dodatkowy obszar przez pozostałą część okresu trwania zobowiązania, lub zastąpienie pierwotnego zobowiązania nowym zobowiązaniem. To samo dotyczy przypadków, w których obszar objęty zobowiązaniem w ramach gospodarstwa zostaje zwiększony.

2. Zobowiązanie może być rozszerzone, tak aby objąć nim dodatkowy obszar, jak określono w ust. 1, jedynie wówczas gdy spełnione są następujące warunki:

- a) rozszerzenie służy realizacji celów związanych z ochroną środowiska, których dotyczy zobowiązanie;
- b) jest to uzasadnione ze względu na charakter zobowiązania, długość pozostającego okresu i wielkość dodatkowego obszaru;
- c) nie utrudnia to skuteczności kontroli zgodności z warunkami przyznania wsparcia. Przestrzega się całego pierwotnego okresu trwania zobowiązania.

3. Nowe zobowiązanie można podjąć, aby zastąpić istniejące zobowiązanie, jak określono w ust. 1, pod warunkiem że obejmuje ono cały przedmiotowy obszar i że warunki nie są mniej restrykcyjne niż warunki pierwotnego zobowiązania.

W przypadku zastąpienia pierwotnego zobowiązania nowym nowe zobowiązanie podejmuje się dla całego okresu ustalonego w stosownym środku, bez względu na okres, w którym pierwotne zobowiązanie było dotychczas realizowane.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 16

Kwalifikowalność wydatków

1. Wydatki związane ze zobowiązaniami prawnymi wobec beneficjentów podjętymi w okresie programowania 2007-2013 w ramach środków, o których mowa w art. 52 i 63 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, kwalifikują się do dofinansowania z EFRROW w okresie programowania 2014-2020 w odniesieniu do płatności:

- a) które mają zostać zrealizowane w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., jeżeli przydział środków finansowych dla danego środka w ramach odpowiedniego programu przyjętego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 został już wykorzystany;
- b) które mają zostać zrealizowane po dniu 31 grudnia 2015 r.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, kwalifikują się do dofinansowania z EFRROW w okresie programowania 2014-2020, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) takie wydatki zostały przewidziane w odpowiednim programie rozwoju obszarów wiejskich na okres programowania 2014-2020;
- b) zastosowanie ma stawka wkładu EFFROW do odpowiedniego środka na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 określona w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- c) państwa członkowskie zapewniają, by odpowiednie operacje przejściowe były wyraźnie określone w ich systemach zarządzania i kontroli.

Artykuł 17

Chorwacja

1. Wydatki związane ze zobowiązaniami prawnymi Chorwacji na rzecz beneficjentów, podjętymi w ramach Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej w zakresie rozwoju obszarów wiejskich (IPARD), dla operacji w ramach środków, o których mowa w art. 171 ust. 3 lit. b) i ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 718/2007, kwalifikują się do dofinansowania z EFRROW w okresie programowania 2014-2020 w odniesieniu do płatności:

- a) które mają zostać zrealizowane w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., jeżeli przydział środków finansowych dla danego środka w ramach odpowiedniego programu przyjętego na mocy rozporządzenia (WE) nr 718/2007 został już wykorzystany;
- b) które mają zostać zrealizowane po dniu 31 grudnia 2016 r.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, kwalifikują się do dofinansowania z EFRROW w okresie programowania 2014-2020, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) takie wydatki zostały przewidziane w programie rozwoju obszarów wiejskich na okres programowania 2014-2020;
- b) zastosowanie ma stawka wkładu EFFROW do odpowiedniego środka na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 określona w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;
- c) Chorwacja zapewnia, by odpowiednie operacje przejściowe były wyraźnie określone w jej systemach zarządzania i kontroli.

3. Wydatki poniesione po 31 grudnia 2013 r. odnoszące się do operacji koniecznych w celu zamknięcia programu IPARD oraz oceny *ex post*, o której mowa w art. 191 rozporządzenia (WE) nr 718/2007, kwalifikują się do wsparcia z EFFROW w ramach pomocy

technicznej programu w okresie programowania 2014-2020, pod warunkiem że program zawiera przepis przewidujący takie wydatki.

Artykuł 18

Ocena ex post

1. Sprawozdanie dotyczące oceny *ex post*, o którym mowa w art. 86 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, przedkłada się Komisji do dnia 31 grudnia 2016 r.

2. Podsumowanie dotyczące ocen *ex post*, o którym mowa w art. 87 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, zostaje zakończone do dnia 31 grudnia 2017 r.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 19

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1974/2006 traci moc.

Nadal stosuje się je do operacji wdrożonych na podstawie programów zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1698/2005 przed dniem 1 stycznia 2014 r.

W odniesieniu do transferów między osiami pułap 3 % - określony w art. 9 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006 - zwiększa się do 5 %.

W odniesieniu do terminu zgłaszania Komisji zmian w programach termin 31 sierpnia 2015 r. - określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006 - zostaje przedłużony do dnia 30 września 2015 r.

W odniesieniu do terminu dokonania przez Komisję oceny zgłaszanych zmian okres czterech miesięcy - określony w art. 9 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006 - zostaje skrócony do trzech miesięcy.

Artykuł 20

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2014 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK I

Tabela korelacji między środkami przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005 i rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 lub rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013

Środki na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1698/2005	Kody w okresie programowania 2007-2013	Środki na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 lub rozporządzenia (UE) nr 1303/2013	Kody w okresie programowania 2014-2020
art. 20 lit. a) ppkt (i) i art. 21: Szkolenie i informowanie	111	art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	1
art. 20 lit. a) ppkt (ii) i art. 22: Podejmowanie działalności przez młodych rolników	112	art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	6
art. 20 lit. a) ppkt (iii) i art. 23: Wcześniejsze emerytury	113	/	/
art. 20 lit. a) ppkt (iv) i art. 24: Korzystanie z usług doradczych	114	art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	2
art. 20 lit. a) ppkt (v) i art. 25: Tworzenie systemu usług z zakresu zarządzania gospodarstwem, pomocy i doradztwa	115	art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	2
art. 20 lit. b) ppkt (i) i art. 26: Modernizacja gospodarstw rolnych	121	art. 17 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	4
art. 20 lit. b) ppkt (ii) i art. 27: Podwyższanie wartości gospodarczej lasów	122	art. 21 ust. 1 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	8
art. 20 lit. b) ppkt (iii) i art. 28: Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych	123	art. 17 ust. 1 lit. b) i art. 21 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	4 8
art. 20 lit. b) ppkt (iv) i art. 29: Współpraca na rzecz rozwoju nowych produktów, procesów i technologii	124	art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	16
art. 20 lit. b) ppkt (v) i art. 30: Infrastruktura związana z rozwojem i dostosowaniem rolnictwa i leśnictwa	125	art. 17 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	4

art. 20 lit. b) ppkt (vi): Działania przywracające i zapobiegawcze	126	art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	5
art. 20 lit. c) ppkt (i) i art. 31: Spełnianie norm	131	/	/
art. 20 lit. c) ppkt (ii) i art. 32: Systemy jakości żywności	132	art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	3
art. 20 lit. c) ppkt (iii) i art. 33: Działania informacyjne i promocyjne dotyczące produktów objętych systemami jakości żywności	133	art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	3
art. 20 lit. d) ppkt (i) i art. 34: Gospodarstwa rolne niskotowarowe	141	art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	6
art. 20 lit. d) ppkt (ii) i art. 35: Grupy producentów	142	art. 27 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	9
art. 36 lit. a) ppkt (i): Płatności z tytułu naturalnych utrudnień na obszarach górskich	211	art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	13
art. 36 lit. a) ppkt (ii): Płatności z tytułu naturalnych utrudnień dla rolników na obszarach innych niż obszary górskie	212	art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	13
art. 36 lit. a) ppkt (iii) i art. 38: Płatności dla obszarów Natura 2000 i płatności związane z dyrektywą 2000/60/WE	213	art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	12
art. 36 lit. a) ppkt (iv) i art. 39: Płatności rolnośrodowiskowe	214	art. 28 i 29 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	10 11
art. 36 lit. a) ppkt (v) i art. 40: Płatności z tytułu dobrostanu zwierząt	215	art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	14
art. 36 lit. a) ppkt (vi) i art. 41: Inwestycje nieprodukcyjne	216	art. 17 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	4
art. 36 lit. b) ppkt (i) i art. 43: Pierwsze zalesianie gruntów rolnych	221	art. 21 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	8
art. 36 lit. b) ppkt (ii) i art. 44: Pierwsze zakładanie systemów rolnolesnych na gruntach rolnych	222	art. 21 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	8
art. 36 lit. b) ppkt (iii) i art.	223	art. 21 ust. 1 lit. a)	8

45: Pierwsze zalesianie gruntów nierolnych		rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	
art. 36 lit. b) ppkt (iv) i art. 46: Płatności dla obszarów Natura 2000	224	art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	12
art. 36 lit. b) ppkt (v) i art. 47: Płatności leśnośrodowiskowe	225	art. 34 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	15
art. 36 lit. b) ppkt (vi) i art. 48: Przywrócenie potencjału leśnego oraz wprowadzenie działań zapobiegawczych	226	art. 21 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	8
art. 36 lit. b) ppkt (vii) i art. 49: Inwestycje nieprodukcyjne	227	art. 21 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	8
art. 52 lit. a) ppkt (i) i art. 53: Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej	311	art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 19 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	6
art. 52 lit. a) ppkt (ii) i art. 54: Wsparcie dla tworzenia i rozwoju działalności gospodarczej	312	art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 19 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	6
art. 52 lit. a) ppkt (iii) i art. 55: Zachęcanie do prowadzenia działalności związanej z turystyką	313	art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), art. 19 ust. 1 lit. b) oraz art. 20 i 35 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	6 6 7 16
art. 52 lit. b) ppkt (i) i art. 56: Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej	321	art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	7
art. 52 lit. b) pkt (ii): Odnowa i rozwój wsi	322	art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	7
art. 53 lit. b) ppkt (iii) i art. 57: Zachowanie i poprawa stanu dziedzictwa wsi	323	art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	7
art. 52 lit. c) i art. 58: Szkolenie i informowanie	331	art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	1
art. 52 lit. d) i art. 59: Nabywanie umiejętności, aktywizacja i wdrażanie	341	/	/
art. 63 lit. a): Lokalne strategie rozwoju	41 (411, 412, 413)	art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013	19
art. 63 lit. b): Wdrażanie projektów współpracy	421	art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013	19
art. 63 lit. c): Funkcjonowanie lokalnej grupy działania, nabywanie	431	art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013	19

umiejętności i aktywizacja			
tytuł IV rozdział II: Pomoc techniczna	511	art. 51-54 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013: Pomoc techniczna i tworzenie sieci	20
		art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013: Roczne płatności dla rolników uczestniczących w systemie dla małych gospodarstw	6
		art. 36 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013: Ubezpieczenie upraw, zwierząt i roślin	17
		art. 36 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013: Fundusze wspól- nego inwestowania dotyczące niekorzystnych zjawisk klimatycznych, chorób zwie- rząt i roślin, inwazji organizmów szkodliwych i incydentów środowiskowych	17
		art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013: Narzędzie stabilizacji dochodów	17

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji między środkami przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 718/2007 i rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 lub rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013

Środki na podstawie rozporządzenia (WE) nr 718/2007	Kody w okresie programowania 2007-2013	Środki na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 lub rozporządzenia (UE) nr 1303/2013	Kody w okresie programowania 2014-2020
art. 171 ust. 2 lit. a) i art. 174: Inwestycje w gospodarstwach rolnych, mające na celu restrukturyzację lub modernizację ukierunkowaną na dostosowanie gospodarstw do norm wspólnotowych	101	art. 17 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	4
art. 171 ust. 2 lit. c) i art. 176: Inwestycje w przetwórstwo produktów rolnictwa i rybactwa oraz w obrót takimi produktami, mające na celu restrukturyzację i modernizację ukierunkowaną na dostosowanie danej	103	art. 17 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	4

działalności do norm wspólnotowych			
art. 171 ust. 3 lit. b) i art. 178: Opracowanie i wdrażanie lokalnych strategii rozwoju obszarów wiejskich	202	art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013	19
art. 171 ust. 4 lit. a) i art. 179: Rozwój i poprawa infrastruktury na obszarach wiejskich	301	art. 20 ust. 1 lit. b) i d) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	7
art. 171 ust. 4 lit. b) i art. 180: Różnicowanie i rozwój działalności gospodarczej na obszarach wiejskich	302	art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 19 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013	6
art. 182: Pomoc techniczna	501	art. 51-54 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013: Pomoc techniczna i tworzenie sieci	20

© European Communities (Wspólnoty Europejskie), <http://eur-lex.europa.eu/>
 Za autentyczne uważa się wyłącznie przepisy prawne Unii Europejskiej opublikowane w papierowych wydaniach Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.